

И при все че животътъ на странджанеца е така скромнень и преизпълненъ съ трудове и лишения, жителитѣ на този планински край здраво сж пазили българското си народностно чувство. Макаръ да не сж имали възможность да се просвѣщаватъ презъ робството, не сж се подали на никакво чуждо влияние. Създали сж хиляди хубави народни пѣсни, приказки и пословици, прикжтали сж и опазили интересни обичаи, кавито нѣма другаде, напр. нестинарството (огнеигрането) и др.

Това много добре ни показва, че българинътъ е трезвенъ, пази и тачи всичко свое и е способенъ да си изгради свѣтло бждеще.

Манастирче въ Странджа.